

den lovgivende Forsamling, deltager man ikke længere i den Part af Suveræniteten, som er delegeret til det Thing, hvorfra man har været Medlem. Man bliver da en almindelig Borger, og det rent historiske, som kan være foresaldet for lang Tid siden, bør ikke længere være omgivet med den særegne Art af Beskyttelse. Jeg gjør disse Bemærkninger, fordi det jo er en overmaade let Sag for os at falde i Henrykkelse over vor egen Storhed og Herlighed og vedtage Straffebestemmelser, som omgærde vore Personer med en ganske særegen Fredhellighedens Glorie; men vi bør ved en saadan Lovs Vedtagelse være betænksomme og ikke gaa ud over det Maal og den Maade, som selve Forholdet kræver; og naar man lægger et saa stærkt Eftertryk paa, at Beskyttelsen for Medlemmerne skal være en Emanation af den Ukræftighed, som grundlovmæssig tilkommer hele Rigsdagen, saa bør man ogsaa lade den forsvinde i det Dieblit, da den Paa-gjældende ikke længere er Medlem af den lovgivende Forsamling. Den høitærede Minister afviste den Henstilling, jeg gjorde om, hvad Lovens Følger kunde blive for Medlemmer af Forsamlingen, dersom de indbyrdes kom i Strid, med en Henstilling om det var værd at beskæftige sig dermed, og om man overhovedet burde forudsætte, at der indenfor en lovgivende Forsamlings Omraade kunde indtræffe Tilfælde, som kunde gjøre Anvendelsen af en Lovbestemmelse derom mulig. Det er en meget nem Afvisning, og den har noget Diltalende for Følgesen; men den forekommer mig ikke at være tilstrækkelig. Alle Landes Exempel viser, at der kan forekomme ophidsede Dieblitte, hvor alle mulige Hensyn sættes tilside, og hvor en enkelt Mand i Eidskab lader sig henrive til Handlinger, som han maaste Dagen efter selv paa det Dybeste beklage. Jeg behøver ikke, som det ærede Medlem her foran (Zeilan) nu yttre, at gaa til Amerika. Jeg skal nævne, at det ikke er saa mange Aar siden, at der i det engelske Underhus, som er blevet anset for at være den fineste dannede og mest gentlemanlike Forsamling i Verden, er foresaldet et saadant Dyrtrin paa Grund af en Debat i Salen, at et Medlem tilføiede et andet Slag med den knyttede

Næve, og i den franske lovgivende Forsamling, der eksisterede til den 4de September forrige Aar, er der ikke een, men mangfoldige Gange paa Grund af Dyrtrin i Salen forekommet Udfordringer, der utvivlsomt vilde falde ind under dette Lovforslags § 2 om Bold eller Trusel om Bold. Man skal nu ikke isørveien troste sig med, at der ikke vil indtræffe Tilfælde, i hvilke denne Lov vilde blive høist ubehagelig; man skal hellere søge isørveien at forhindre, hvad man bagefter vilde beklage. Jeg er forsaavidt saa heldig at kunne benytte et Udtryk af det ærede Medlem for Alsborg Amts 1ste Balsfreds (Zahle); han var netop misfornøiet med, at man saa sent havde faaet Diet op for, hvad man burde have set dengang. Lad os derfor her se den Nødvendighed, som foreligger, og ikke vedtage disse Straffebestemmelser, der kunne føre til høist beklagelige Følger, dersom det skulde indtræffe, at et Medlem i et lidensfabeligt Dieblit tabte ligesverfor et andet Medlem den No, som han naturligtvis altid burde bevare, og lad os netop gjøre det af den Grund, at Suverænitetsmomentet, som der er lagt saa stærk Vægt paa, heller ikke eksisterer imellem Medlemmerne indbyrdes; thi de ere i lige Grad Besiddere af dette Suverænitetsmoment, og hvad der foregaar imellem dem indbyrdes, staar heller ikke i Forbindelse med den Ukræftighed, hvorfra Straffereglen skulde være en Afføding. Medlemmerne staa i denne Henseende paa lige Fod med hinanden, og det forekommer mig at ville være høist beklageligt, om de offentlige Myndigheder, hvis det, som den høitærede Minister ikke vilde tale om, skulde se, da vare stillede mellem de to høist ubehagelige Alternativer, enten at maatte anlægge en offentlig Justitsjag, som førte til, at et Medlem af den lovgivende Forsamling blev dømt til mindst 3 Maaneders Fængsel, eller, hvad der var næsten endnu værre, at maatte imod Lovens Forskrifter lufte Diet for en Forseelse, naar den var begaaet af et Medlem af Forsamlingen, som vilde være bleven straffet med Strengthed, naar den var begaaet af en Person udenfor Forsamlingen. Det forekommer mig derfor meget ønskeligt, om den høitærede Minister — thi jeg ser ikke dette Over